

лице и подъ грижитъ на императора били обучавани споредъ дарбитъ имъ. Сърдцето на майката се свило до болка, сълзи сподавили гърлото ѝ. Да се раздѣли съ единствената си рожба, единствената ѝ радостъ и утеха въ живота — това тя не би могла да понесе. Наистина тя искала детето ѝ да учи свещена книга, но никога не била помисляла да се раздѣля съ него и да го изпраща тъй далечъ, въ пълна неизвестностъ, въ ржцетъ на гордитъ и жестоки гърци. Не, не, тя не би допуснала това... Иоанъ се притисналъ силно до развълнуваната си майка, изпълненъ съ недоумение и тежки предчувствия.

Императорската заповѣдъ гласѣла, че децата трѣбвало да се отнематъ дори насилствено, когато тѣ не били отстъпвани доброволно.

— Той ще очудва съ изкуството си богомолцитъ въ императорската църква, ще прави по-блѣскави императорскитъ тържества и ще услажда днитъ на императора — отсѣкли пратеницитъ.

*

Иоанъ Кукузелъ.

Стара фреска.

Богатата обстановка въ императорския лицей (училище-пансионъ) направила силно впечатление на бедния Иоанъ. Неговитъ скромни дрешки съвсемъ не прили-